

Før jordfestinga

*Fager kveldsol smiler
over heimen ned,
jord og himmel kviler
stilt i heilag fred.*

*Berre bekken brusar
frå det bratte fjell,
høyr, kor sterkt det susar
i den stille kveld!*

Etter jordfestinga

*Ingen kveld kan læra
bekken fred og ro,
ingi klokke bera
honom kvilebod.*

*Så mitt hjarta stundar,
bankande i barm,
til eg eingong blundar
i Guds faderarm.*

*Hjarteleg takk for all medkjensle og deltaking
Familien*

*Prest: Hallvard Nordbø Jørgensen
Organist: Robertas Lamsodis
Kyrkjetenerar: Bjarne Moen og Nils Tarjei Dalen*

Einar Wellert Gjerlid

3. november 1926 - 2. september 2022

Eidsborg stavkyrkje

Tysdag 13. september 2022

Preludium

Inngangsord

Eg er ein gjest i verda, på reis som framand her.
Den trøyst eg har på ferda: Min heim i himlen er.
Langt bort om tiders strand der strålar livsens land.
Eg er ein gjest i verda, min heim i himlen er.

Der har eg mine kjære, der skal me møtast att
og evig saman vere ein dag forutan natt.
Der er min Frelsar god, som flyta lét sitt blod.
Eg er en gjest i verda, min heim i himlen er.

Der finst ei gråt og kvida, der finst ei sorg og nød,
der slepp mitt hjarta lida, der finst ei synd og død.
Der vert eg evig fri og himlens gleda mi.
Eg er ein gjest i verda, min heim i himlen er.

Dit augo titt eg vender, i lengting hjarta skjelv,
eg ser dei fagre strender ved livsens klåre elv.
Han snart vil senda bud og henta heim si brud.
Eg er ein gjest i verda, min heim i himlen er.

Minneord og blomsterhelsingar

Kjærlichkeit fra Gud springer like ut
som en kilde klar og ren. I dens stille bunn,
i dens dype grunn gjemmes livets edelsten.

Kjærlichkeit fra Gud som en yndig brud
kommer smykket til oss ned. Lukk kun opp din favn,
kom i Jesu navn, himlen bringer den jo med.

Kjærlichkeit fra Gud er det store bud,
er det eneste jeg vet. Bli i kjærlichkeit,
og du har Guds fred, for Gud selv er kjærlichkeit.

Skriftlesing og Andakt

Herrens bøn

Fader vår, du som er i himmelen.

Lat namnet ditt helgast.

Lat riket ditt koma.

Lat viljen din råda på jorda så som i himmelen.

Gjev oss i dag vårt daglege brød.

Forlat oss vår skuld, som vi òg forlèt våre skuldmenn.

Før oss ikkje ut i freisting, men frels oss frå det vonde.

For riket er ditt, og makta og æra i all æve.

Amen.

Ingen er så trygg i fare, som Guds lille barneskare,
fuglen ei i skjul bak løvet,, stjernen ei høyt over støvet.

Herren selv vil sine berge, han er deres skjold og verge.
Over dem han seg forbarmer, bærer dem på faderarmer.

Ingen nød og ingen lykke, skal av Herrens hånd dem rykke.
Han, den beste venn blant venner, sine barns bekymring kjenner.

Våre hodehår han teller, hver en tåre som vi feller.
Han oss føder, han oss kleder, midt i sorgen han oss gleder.

Gled deg da, du lille skare! Jakobs Gud skal deg bevare.
For hans allmakts ord må alle fiender til jorden falle.

Hva han tar, og hva han giver, samme Fader han forbliver,
og hans mål er dette ene: barnets sanne vel alene

Postludium